

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10C/43/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811208499
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8811208499.4

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: J. X., nar. XX. X. XXXX, bytom Ž. XX/XX, XXX XX T. Q. W. za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42176778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, AK Stropkov, Nám. SNP 7 o zaplatenie 1.033,87 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e** .

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

Žalobca je povinný uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 248,54 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd návrh žalobcu na vrátenie súdneho poplatku **z a m i e t a** .

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 3.10.2011 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.033,87 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 13 % zo sumy 947,65 eur od 9.12.2006 do zaplatenia ako aj na náhrady trov konania.

V predmetnej veci súd rozsudkom zo dňa 26.4.2012 č.k. 10C/43/2012-70 konanie v časti úroku z omeškania nad 9% ročne zo sumy 947,65 eur od 9. 12. 2006 do zaplatenia zastavila a žalovaného zaviazal na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.033,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 947,65 eur od 9.12.2006 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania, a to všetko mu povolil uhradiť v mesačných splátkach.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal včas odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného a navrhol žalobu zamietnuť. Zároveň sa odvolal aj žalobca proti výroku o trovám konania.

Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 31.7.2013 č.k. 10Co/61/2012-121 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zaväzujúcej časti vo veci samej a vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie.

Podaním zo dňa 21.11.2013 žalobca zobral svoju žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť a nepriznať vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Zároveň žiadal o vrátenie súdneho poplatku za návrh. V podaní ďalej uviedol, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo potvrdzuje aj ustálená judikatúra viacerých krajských súdov.

Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012, v zmysle ktorého paušálny vstup tohto združenia do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, najmä, keď sa združenia dalo zastúpiť advokátom a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Žalobca zastáva názor, že len na základe skutočnosti, že žalovaný je spotrebiteľ, bez akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania, je nemožné pripraviť sa na zastupovanie v tej ktorej veci, a teda naplniť podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie právneho zastúpenia. Na obdobné skutočnosti poukázal aj Krajský súd v Nitre v rozhodnutí sp. zn. 6Co/216/2012 a uviedol, že z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že pri vstupe do konania o danom spore nemal žiadnu vedomosť a o jeho vstupe do konania nemal vedomosť ani žalovaný, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje. Je nutné prihliadnúť na skutočnosť, že vedľajší účastníci vstúpili do konania bez ohľadu na vôľu žalovaného, ktorého záujmy mali hájiť v danom spore (...), z čoho možno vyvodiť záver, že uvedený vstup do konania je paušálny a vedľajší účastník tak postupuje aj v stovke ďalších prípadov. Uplatňovanie si náhrady trov konania skôr navodzuje dojem, že jeho účelom nebola ochrana samotného spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Žalobca ďalej poukázal na ďalšiu judikatúru Krajských súdov ohľadne nepriznania trov vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných spotrebiteľov. Zároveň citoval rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorý v náleze II. ÚS 78/03 uviedol, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil, ako aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 16Co/100/2012 a Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 4Co/346/2012. Krajské sudy pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania skúmajú najmä účelnosť vynaložených trov konania uplatnených účastníkom. V zmysle rozhodnutia sp. zn. 9co/627/2012 Krajského súdu v Bratislave je účelnosťou potrebné rozumieť vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa. Opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Vzhľadom na zmysel ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania je súd povinný posudzovať účelnosť pri každom úkone právnej služby samostatne. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/313/2012. Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 9Co/371/2012 uviedol, že situáciou, kedy náhradu trov konania spojených so zastupovaním advokátom nebude možné priznať, je mimo iného i zneužitie práva na zastupovanie advokátom. Zákaz zneužitia práva je právnou zásadou, ktorá sa uplatňuje nielen v hmotnom, ale tiež v procesnom práve. V platnom práve ju dokonca výslovne vyjadruje § 2 OSP. Účelnosť výdavkov spojených so zastupovaním advokátom možno za zneužitie procesného práva považovať vtedy, pokiaľ konanie procesnej strany je v rozpore s účelom procesnej normy, či procesného inštitútu, s ktorým sa procesná strana snaží v prospech seba dosiahnuť výhody, nepredpokladané procesným právom. S poukazom na vyššie uvedené právne názory krajských súdov má žalobca za to, že trovy vedľajšieho účastníka ani v tomto konaní nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní (§ 96 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu. (§ 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Keďže žalobca zobral svoju žalobu v celom rozsahu späť po začatí pojednávania vo veci samej, pričom žalovaný súhlasil so späťvzatím žaloby, súd konanie podľa citovaného ustanovenia zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť jeho trovy odporca.

Pretože žalobca zoberal žalobu späť v celom rozsahu, pričom dôvody späťvzatia neuviedol, zavinil tým z procesného hľadiska, že konanie muselo byť zastavené a preto je povinný žalovanému nahradiť trovy konania. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva.

Čo sa týka vzťahu žalobca a žalovaný, súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal, hoci žalobca späťvzatím žaloby zavinil zastavenie konania, nakoľko tento sa práva na náhradu trov konania zriekol.

Vedľajší účastník, ktorý sa konania zúčastnil na strane žalovaného si vyčíslil v podaní doručenom súdu dňa 23.3.2012 a v odvolaní doručenom súdu 15.5.2012 prostredníctvom svojho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 189,60 eur a 94,80 eur.

Podľa § 20c vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, (ďalej len „vyhlášky“) za úkony právnych služieb, ktoré boli vykonané pred 1. júlom 2013, patrí advokátovi odmena podľa predpisov účinných do 30. júna 2013.

Pri tarifnej hodnote veci vo výške 1.033,87 eur vedľajšiemu účastníkovi v súlade s ust. § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 248,54 eur. Suma 248,54 eur pozostáva z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za tri úkony právnej služby pri základnej sadzbe podľa § 10 ods. 1 vyhlášky (prevzatie a príprava zastúpenia, podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky v sume 61,41 eur, vyjadrenie zo dňa 22.3.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky v sume 61,41 eur, odvolanie zo dňa 11.5.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky v sume 61,41 eur, z režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. v sume 3x7,63 eur za tri úkony právnej služby vykonané v roku v roku 2012.

DPH vo výške 20% podľa § 18 ods. 3 vyhlášky v znení účinnom po 1.6.2009 z odmeny a náhrad v sume 207,12 eur, tak predstavuje sumu 41,42 eur.

Súd tak vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal trovy konania v sume 248,54 eur.

Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa (Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25. 04. 2012, sp. zn. 17Co/91/2012).

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012).

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. apríla 2012, sp. zn. 17Co/87/2012).

Pokiaľ ide o žalobcovu námietku, že len na základe skutočnosti, že žalovaný je spotrebiteľ, bez akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania, je nemožné pripraviť sa na zastupovanie v tej ktorej veci, a teda naplniť podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie právneho zastúpenia, súd poukazuje na skutočnosť, že právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka bol doručený žalobný návrh spolu s prílohami. Na tomto základe, po preštudovaní zaslaného materiálu podal právny zástupca vedľajšieho účastníka vyjadrenie vo veci, ktoré obsahovalo právny rozbor prejednávanej veci, kde okrem iného tento účastník vzniesol námietku premlčania, poukázal na použitú nekalú obchodnú prax, poukázal na judikatúru súdov v obdobných veciach a uviedol ďalšie skutočnosti. Následne podal odvolanie voči rozsudku tunajšieho súdu, čo viedlo k zrušeniu prvostupňového rozhodnutia v napadnutej časti. Teda ak pri posudzovaní jednotlivých úkonov právnej služby vedľajšieho účastníka sa posudzuje ich účelnosť ako vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa, súd je toho názoru, že oba úkony právnej služby boli účelné. Ich cieľom bola pomoc žalovanému ako spotrebiteľovi a zlepšenie jeho procesného postavenia v spore, a to najmä ako už bolo uvedené, vznesením námietky premlčania uplatnenej pohľadávky, prípadne poukázaním na ďalšie skutočnosti, ktoré môžu mať za následok úspech žalovanej strany- spotrebiteľa v spore.

Súd poukazuje na obdobný názor vyslovený napríklad v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/253/2012 zo dňa 25.9.2012, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/69/2012 zo dňa 05.12.2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/94/2012 zo dňa 28.06.2012, Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Cob/226/2012 zo dňa 20.11.2012, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/194/2012 zo dňa 31.08.2012.

Žalobca zaplatil súdny poplatok z návrhu na začatie konania v sume 61,50 eur.

Podľa § 11 ods. 3, ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch, poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie. Ak sa návrh na začatie konania o rozvode manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnom stupni súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní o preskúmaní rozhodnutia orgánu verejnej správy sa poplatok vráti, ak sa návrh na začatie konania vzal späť pred prejednaním veci alebo ak bolo konanie zastavené z dôvodu, že účastník nebol v konaní riadne zastúpený. Okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6, 63 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Keďže návrh bol zobrahaný späť v celom rozsahu po prvom pojednávaní, dokonca v vo veci samej už raz rozhodnuté, nevzniklo žalobcovi právo na vrátenie zaplateného súdneho poplatku za návrh.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Prešove, podaním na tunajšom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.